

Naiset tulojakauman huipulla

Puhuttaessa sukupuolten taloudellisesta tasa-arvosta tarkastellaan yleensä palkkatulojen eriarvoisuutta. Kuitenkin tulojakauman alapäässä tulonsiirrot muodostavat suuremman osan kokonaistulosta, kun taas ylimmissä tuloluokissa kokonaistulot sisältävät enemmän pääoma- ja yrittäjätuloja. Tarkasteltaessa kokonaistuloja naiset ovat ylliedustettuina alimmissa tuloluokissa, mutta heidän osuutensa vähenee mitä korkeampaan tuloluokkaan siirrytään. Ylimmässä 10 prosentissa enää noin joka neljäs on nainen, ja tätä ylemmissä tuloluokissa määrä putoaa tasaisesti ylimpään yhteen prosenttiin asti. Naisten osuus ylimmässä tuloprosentissa on kasvanut 1990-luvulta alkaen, mutta kehitys on ollut hidasta.

Tulo- ja varallisuuserojen kehityksestä on kirjoitettu paljon (esim. **RIIHELÄ YM. 2015** ja **RIIHELÄ YM. 2017**). Viime vuosina tässä tarkastelussa huomion on saanut etenkin ylimpien tulojen nopea kasvu uudelle tasolle 1990-luvun loppupuolella. Ylimpiä tuloja ei kuitenkaan ole tarkasteltu sukupuolten näkökulmasta. Naiset ovat vaikiinnuttaneet asemansa työmarkkinoilla ja siirtyneet yhä vaativampiin tehtäviin. Miten suuri osa Suomen rikkaimmista on naisia? Onko Suomessa mahdollisuus menestyä ja kivuta tulohuipulle myös naisena? Ja poikkeako tulojen koostumuksen huipulla sukupuolten välillä?

Tilastoaineistojen saatavuuden parannuttua viime vuosina näemme myös tulojakauman suurimmat verotettavat tulot. Näin ollen voimme esimerkiksi tarkastella Suomen rikkainta 0,1 prosenttia, mikä aikaisemmin ei ollut mahdollista tulohuipun salaamisen johdosta. Määrittelen tässä artikkelissa *tulohuipun* tulojakauman ylimmäksi tulokymmenykseksi. Tämä tarkoittaa, että olen järjestänyt suomalaiset henkilökohtaisten vuositulojen perusteella nousevaan järjestykseen ja sisällyttänyt tarkasteluun jokaisena vuonna rikkaimmat kymmenen prosenttia. Käyttämäni

aineisto sisältää 10 prosenttia kaikista suomalaista kunakin vuonna, mutta aineisto on muodostettu niin, että henkilöt edustavat Suomen tulojakaumaa jokaisena tarkasteluvuotena ja tulokset ovat näin yleistettävissä. Aineistoa on rajattu niin, että alle 20-vuotiaat henkilöt eivät ole tarkastelussa mukana.

Tulohuippu viittaa tässä artikkelissa suurituloisimpaan 10 prosenttiin väestöstä.

Kuvailen tässä kirjoituksessa, miltä Suomen tulohuippu näytti rekisteritietojen valossa vuosina 1995–2012 sukupuolten näkökulmasta. Pureudun naisten osuuteen, tulojen koostumukseen ja tuloliikkuvuuteen ylimmässä 10 prosentissa ja sitä ylemmissä tuloluokissa. Lisäksi tarkastelen näiden tulonsaajien taustatekijöitä.¹ Lopuksi tiivistän kansainvälisen kirjallisuuden havaintoja menestyvien naisten haasteista työmarkkinoilla sekä työn ja perheen yhdistämisessä.

Tulokäsittelenä on henkilön kokonaistulot ennen verojen maksua eli bruttotulot. Kokonaistulot sisältävät henkilön palkkatulot, pääomatulot, yrittäjätulot sekä tulonsiirrot (esimerkiksi eläkkeet

ja sairauspäivärahat). Tarkastelun ulkopuolelle jäävät pääoman myymisestä aiheutuneet myyntivoitot.²

NAISTEN MÄÄRÄ YLIMMÄSSÄ TULOPROSENTISSA ON KASVANUT

Mediaanitulot kasvoivat 35 prosenttia vuosina 1995–2012. Huipputulosten kasvu oli kuitenkin omaa luokkaansa. Ylimmän tulokymmenyksen mediaanitulot kasvoivat 43 prosenttia, kun taas ylimmässä prosentissa mediaanitulot kasvoivat 62 prosenttia ja ylimmässä 0,1 prosentissa eli promillessa 85 prosenttia. Koska tulojen kasvu ylimmissä tuloluokissa on ollut keskimääräistä nopeampaa, on myös niiden osuus koko talouden kokonaistuloista kasvanut, kuten nähdään kuvion 1 oikealta puolelta. Kuvion 1 vasen puoli kertoo myös, että 50 000 euron henkilökohtaisilla tuloilla vuonna 2012 yllettiin ylimpään tulokymmenykseen.³ Ylimmässä tulokymmenyksessä palkan-saajien yleisimmät toimialat olivat rahoitus ja lakiala.

Kuvio 2 kertoo, kuinka paljon naisia on ollut eri tuloryhmissä ylimmän tulokymmenyksen sisällä. Vuonna 1995 ylimmässä tulokymmenyksestä oli naisia noin 26 prosenttia. Finanssikriisiin asti naisten osuus ylimmässä tulokymmenyksessä pysyi verrattain vakaana, vaikka siihen saak-

TERHI RAVASKA huomauttaa,
että naisten aliedustus ylimmissä
kokonaistuloissa voidaan johtaa takaisin
naisten urakehitykseen, koska palkkatulojen
merkitys on myös huipulla suuri.

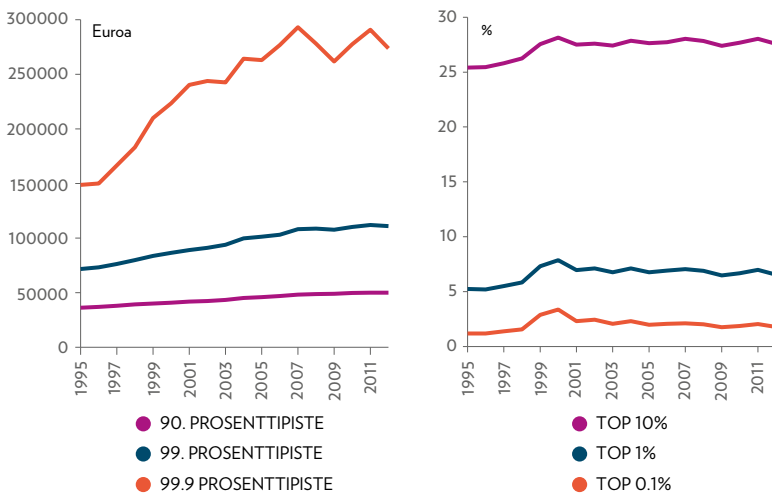

ka Suomen talous kasvoi voimakkaasti 1990-luvun lopusta lähtien. Talouskasvu näkyi huipputulojen kasvuna mutta suosi miehiä. Talouskasvun tuomista mahdollisuuksista huolimatta naisten osuus ei kasvanut kuin rajatulla joukolla.

Ylimmän tulokymmenyksen sisällä korkeimmassa tuloprosentissa naisten osuus kasvoi tasaisesti tarkoittaen, että jo ennestään hyvätuloiset naiset paransivat tuloasemaansa suhteessa miehiin. Finanssikriisin seurauksena naisten

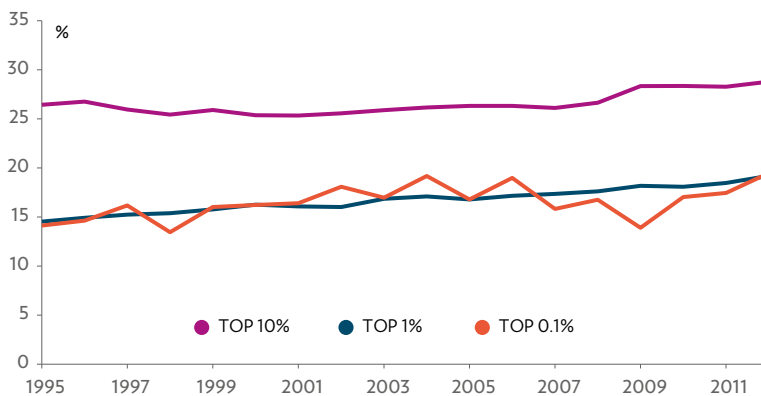
osuus ylimmässä tulokymmenyksessä kasvoi hieman ja oli vuonna 2012 noin 29 prosenttia. Naisten osuus ylimmässä yhdessä prosentissa kasvoi koko tarkasteluperiodin aikana noin viidellä prosenttiyksiköllä, ja vuonna 2012 noin joka viides ylimmässä tuloprosentissa ollut henkilö oli nainen.

Kuvio 1. Huipputulojen ja tulo-osuuksien yleinen kehitys vuosina 1995–2012. Oikealla puolella on esitetty tulo-osuudet eri huipputuloluokissa ja vasemmalla puolella eri tuloluokkien alimmat tuloajat. Tulokäsitteenä on henkilökohtainen bruttotulo vuoden 2008 euroin. Pystyakselilla ovat vasemmalla puolella eurot ja oikealla puolella prosentit.

Lähde: Tulonjaon kokonaisaineisto, Tilastokeskus, kirjoittajan laskelmat.

Kuvio 2. Naisten osuus eri tuloryhmissä vuosina 1995–2012. Tuloperusteena on bruttotulot.

Lähde: Tulonjaon kokonaisaineisto, Tilastokeskus, kirjoittajan laskelmat.

Vuodesta 1995 finanssikriisiin asti huipputulot kasvoivat voimakkaasti, mutta naisten osuus niiden saajista kasvoi vain ylimmässä tuloprosentissa.

Naisten asemaa palkkatulojakauman huipulla tai organisaatioiden johtopesteissä on tutkittu paljon, mutta kokonaistulojen suhteen kiinnostus naisten asemaan on herännyt vasta hiljattain. Naisten aseman analysointia hankaloittaa se, että monessa maassa verotus on täysin tai osittain perhekohtaista, jolloin henkilökohtaisia tuloja ei välttämättä ilmoiteta lainkaan veroviranomaisia ja tilastointia varten.

Naisten osuutta tulojakauman huipulla on kuitenkin tutkittu maissa, joissa on yksilökohtainen verotus. Tutkimuskohteina ovat tähän mennessä olleet ainakin Kanada, Iso-Britannia, Uusi-Seelanti, Australia, Italia, Espanja, Norja, Tanska ja Ruotsi (ATKINSON ET AL. 2018, BOSCHINI ET AL. 2018). Huomattavaa on, että naisten edustus ja sen kehitys tulojakauman huipulla yli ajan on ollut samankaltaista näissä maissa, vaikka ne eroavat huomattavasti työmarkkinoiltaan ja instituutioiltaan. Lisäksi tärkeä havainto on, että Pohjoismaat eivät erotu tässä maajoukossa, vaikka sukupuolten tasa-arvo työmarkkinoilla on niissä yleisesti parempaa kuin muualla maailmassa.

Vuositulojen lisäksi on tärkeää tarkastella myös sitä, miten pysyvästi henkilöt ovat samassa tuloluokassa vuodesta toiseen. Tulojen vaihtelu voi olla suurta, jolloin useamman vuoden keskiarvoina mitatut tuloerot voivat kokonaan hävitä verrattuna tarkasteluun, jossa katsotaan vain yhden vuoden tuloja. Liikkuvuus eri tuloluokkien välillä näet tasoittaa pidemmän aikavälin tuloeroja, ja tällöin yhden

”NAISTEN TODENNÄKÖISYYS PYSYÄ YLIMMÄSSÄ TULOKYMMENYKSESSÄ ON PIENEMPI KUIN MIEHILLÄ.”

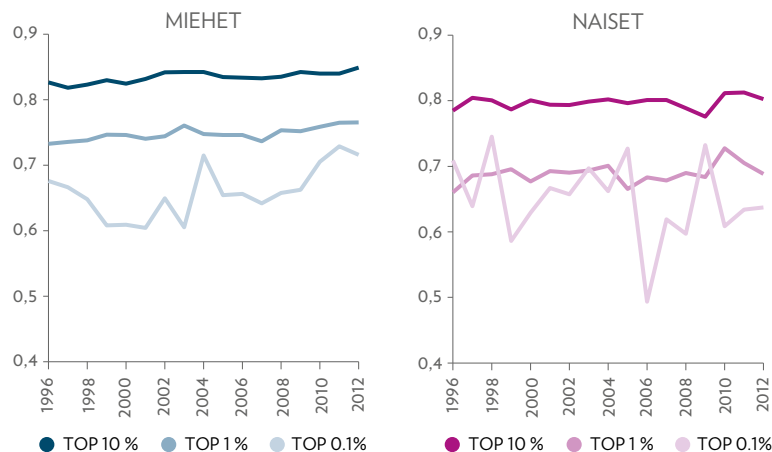
vuoden korkeita huipputuloja voidaan sietää nykyisessä järjestelmässä paremmin, jos henkilöiden paikat tulojakauksessa vaihtuvat säännöllisesti. Jos taas huipputuloissa ovat samat henkilöt vuodesta toiseen, voi se viitata jähmeään talarakenteeseen, joka ei pysty uudistumaan ja hyödyntämään kaikkien panosta talouskasvun luomisessa.

Tuloliikkuvuutta voidaan mitata monella eri tavalla. Kuvioissa 3 ja 4 liikkuvuusmittana on käytetty todennäköisyyttä pysyä samassa tuloryhmässä yhden ja viiden vuoden jälkeen. Todennäköisyys siirtyä alempaan tuloryhmään kasvaa mekaanisesti, mitä pienempää tuloryhmää tarkastellaan. Kuvioiden tärkein viesti on kuitenkin kehityksessä yli ajan ja sukupuolten välisissä eroissa. Naisten todennäköisyys pysyä ylimmässä tulokymmenyksessä on pienempi kuin miehillä. 83 prosenttia miehistä pysyy ylimmässä tulokymmenyksessä vuoden jälkeen, kun taas naisilla vastaava luku on 80 prosenttia. Tuloliikkuvuus on pysynyt suhteellisen samanlaisena koko tarkasteluperiodin ajan.

Pidemmän aikavälin tarkastelussa olen määritellyt *tulopysyvyyden* ehdolla, että henkilö on tarkasteltavassa tuloluokassa jokaisena vuotena. Kuvio 4 esittää todennäköisyyttä olla samassa tuloryhmässä kuin viimeisten viiden vuoden aikana. Pidemmän aikavälin tuloliikkuvuudessa huomataan selkeämpi ero naisten ja miesten välillä, kun tarkastellaan ylintä tulokymmenystä tai tuloprosenttia. Ylimmässä tulokymmenyksessä viiden vuoden jälkeen alle puolet on samoja naisia, kun taas miesten todennäköisyys olla ylimmässä kymmenyksessä on kasvanut 56 prosentista noin 60 prosenttiin.

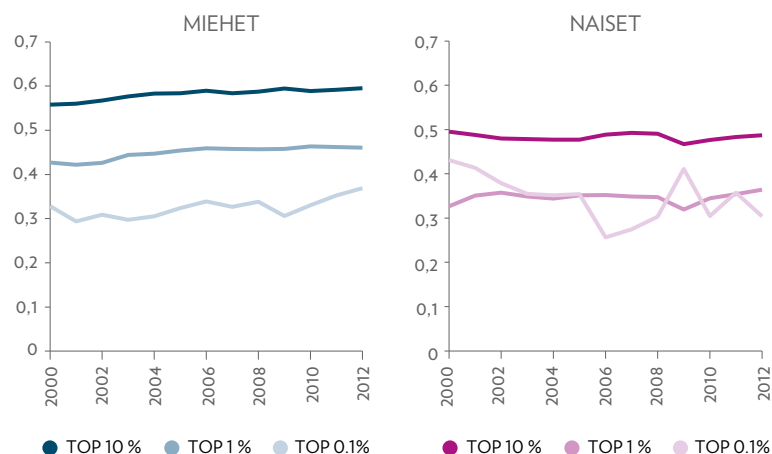
Kymmenen vuoden tuloliikkuvuusmittalla (ei kuviota) miesten tulopysyvyys on selkeästi kasvanut. 40 prosenttia tulokymmenyksen miehistä oli vuosina 1995–2005 samoja jokaisena vuotena, ja tämä kasvoi 45 prosenttiin vuosina 2002–2012. Vastaavat luvut naisilla

Kuvio 3. Tuloliikkuvuus huipputuloryhmissä yhden vuoden jälkeen, miehet ja naiset.

Lähde: Tulonjaon kokonaisaineisto, Tilastokeskus, kirjoittajan laskelmat.

Kuvio 4. Tuloliikkuvuus huipputuloryhmissä viiden vuoden jälkeen, miehet ja naiset.

Lähde: Tulonjaon kokonaisaineisto, Tilastokeskus, kirjoittajan laskelmat.

olivat 30 prosenttia ilman merkittävää muutosta periodin loppupuolella. Voidaankin todeta, että tiettyjen miesten asema tulohuipulla on vakiintuneempaa kuin naisten.

”Miesten asema tulohuipulla on vakiintuneempi kuin naisten.”

NAISTEN PALKKATULOJEN OSUUS KAIKISTA HUIPPUTULOISTA ON KASVANUT

Keskituloiset työikäiset saavat suurimman osan tuloistaan palkkana. Palkkatulot ovat myös tärkein tulonlähde tulojakauman ylimmässä tulokymmenyksessä (kuvio 5), mutta palkkatulojen osuus laskee mitä korkeammalle tulojakaumassa liikutaan. Lisäksi erot miesten ja naisten tulojen koostumuksessa kasvavat ylemmänä tulojakaumaa.

Kuviosta 5 näkyy, että ylimmässä tulokymmenyksessä 75 prosenttia tuloista tulee työn kautta. Naisilla tulonsiirrot, kuten perhe- ja leskeneläkkeet, tuovat suuremman siivun tuloista, mutta näiden tulojen osuus pieneni 2000-luvun loppua kohden. Molemmilla sukupuolilla pääomatulojen osuus on kasvanut.

Kuviossa 6 ylin tulokymmenys on pilkottu pienempiin osiin, jotta nähdään, missä kohdin tulonmuodostus erkaneeko koko kymmenyksen keskiarvoista. Prosenttipisteet 90–99 tarkoittavat ylintä tulokymmenystä, josta on poistettu ylin prosentti tulonsaajista, ja vastaavasti prosenttipisteet 99–99,9 vastaavat ylintä tuloprosenttia, josta on poistettu ylin 0,1 prosenttia. Kokonaisuutena kuvio 6 vastaa siis ylintä tulokymmenystä. Prosenttipisteet 91–99 muistuttavat kuviota 5. Huomattavaa onkin, että tätä korkeammassa tuloissa on havaittavissa selkeitä eroja niin ylimmän tulokymmenyksen keskimääräisestä tulonmuodostumisesta kuin eroja sukupuolten välilläkin.

Ylimmässä prosentissa palkkatulojen osuus on laskenut molemmilla sukupuolilla mutta enemmän naisilla. Naisilla tätä osuutta on korvannut yrittäjätulo suhteessa miehiä enemmän. Ylimmän prosentin naisista joka neljäs oli

yrittäjä tarkasteluajavälillä, kun taas miesyrittäjiä ylimmässä prosentissa oli 14–18 prosenttia. Yrittäjätulojen voimakas lasku 1990-luvun loppupuolella selittyy ainakin osittain vuoden 1993 veroreformilla, jossa pääomatuloa alettiin verottaa tasaverolla. **PIRTTILÄ JA SELIN** (2011) ovat näyttäneet, että tulojen muuntaminen progressiivisesti verotetusta yrittäjätulosta tasaverotetuksi pääomatuloksi oli erityisen voimakasta ylimmässä tulokymmenyksessä veroreformin jälkeen.

Tulohuipun naisilla oli aiemmin suhteellisesti enemmän yrittäjätuloja kuin miehillä, mutta nyttemmin naisilla palkkatulojen osuus on kasvanut.

Ylimmässä tuloprosentissa miesten sosioekonominen tausta on yleisemmin johtoportaa. Henkilöiden taustamuuttujien perusteella rikkaiden naisten sosioekonominen asema on parantunut, ja tarkastelujakson loppupuolella myös naiset on yhä useammin luokiteltu johtotehtävissä toimiviksi ylemmik-

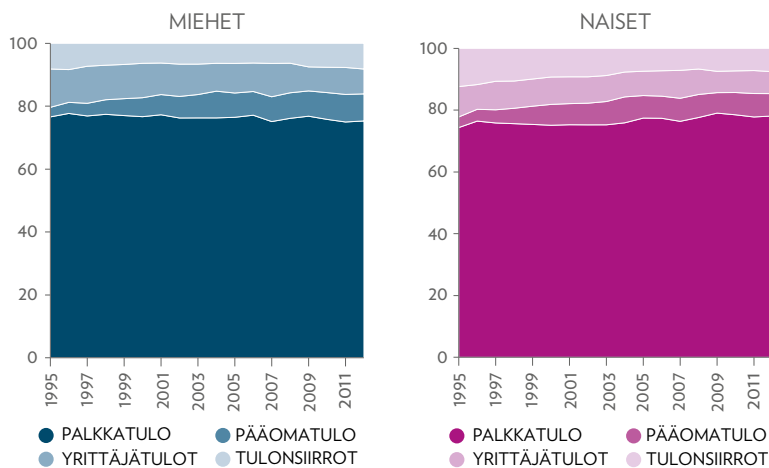
si toimihenkilöiksi. Tämä näkyy myös kasvaneena palkkatulojen osuutena kokonaistulosta.

Naisten aliedustus ylimmissä tuloissa voidaan johtaa takaisin naisten urakehitykseen, koska palkkatulojen merkitys on niin suuri. Onkin havaittu, että puuttuvat naiset palkkatulojakauman huipulla vaikuttavat naisten ja miesten keskimääräisiin palkkaeroihin (**FORTIN ET AL.** 2017). Keskimääräinen sukupuolten palkkaero katoaisi kokonaan, jos huipputulossa olisi enemmän naisia.

PERHEEN JA HUIPPU-URAN YHDISTÄMINEN

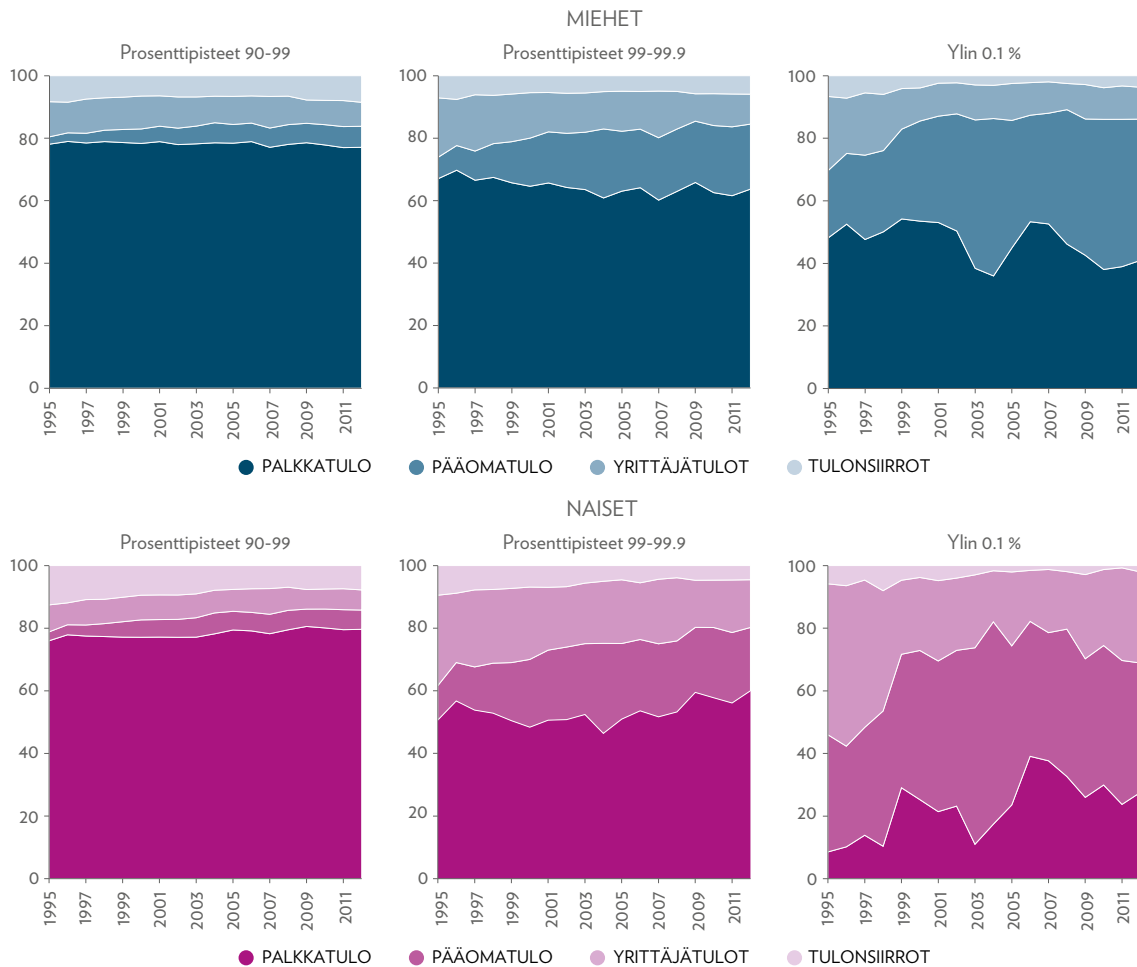
Naisten osuuden hidas kasvu ylimmissä tuloluokissa herättää kysymyksen, miksi naiset puuttuvat tulohuipulta. Yleisimmäksi selitykseksi on tarjottu ammatillista eriytymistä. Korkeammasta koulutustasosta huolimatta naisten koulutus- ja urapolut poikkeavat miehistä ja johtavat yleensä pienempipalkkisiin työtehtäviin. Pääomatulojen merkitys kasvaa tulojakauman huipulla, mikä näkyy selkeästi kuviosta 6. Pienemmästä palkasta on vaikeampi säästää suuria summia, mikä näkyy sukupuolieroina myös pääomatuloissa ja osaltaan hankaloittaa etenemistä tulohuipun kärkeen.

Kuvio 5. Tulojen koostumus ylimmässä tulokymmenyksessä miehillä ja naisilla.

Lähde: Tulonjaon kokonaisaineisto, Tilastokeskus, kirjoittajan laskelmat.

Kuvio 6. Tulojen koostumus ylimmässä tulokymmenyksessä miehillä ja naisilla.

Lähde: Tulonjaon kokonaisaineisto, Tilastokeskus, kirjoittajan laskelmat.

Pysyvä aliedustus tulohuipulla voi siis johtua naisten ominaisuuksista mutta myös tietoisista valinnoista uran suhteen. Palkkaerotutkimuksissa on havaittu, että senkin jälkeen, kun huomioidaan koulutus, työura, toimiala ja lukuisia muita muuttujia, palkkaeroon jää selittämätön osa. Tämä selittämätön osa vieläpä kasvaa tulojakauman yläpäässä. Usein tämä selittämätön ero tulkitaan ”lasikatto”-vaikutuksena, jolla viitataan esteisiin nousta urahuipuille, kun taas samantyyppisillä taustatekijöillä varustettu mies ei esitetä koe. Toisaalta selittämätön osa voi johtua myös kaikista muista tekijöistä, joita tutkija ei havaitse ja joiden merkitys korostuu tulohuipulla. Naiset voivat esi-

merkiksi valita mieluummin työn, josta ei ole niin hyviä mahdollisuuksia edetä tulohuipulle, koska he haluavat käyttää aikaansa enemmän perheen kanssa.

Naisten osuuden hitaalle kasvulle ylimmissä tuloluokissa voi olla monia erilaisia syitä.

Viime vuosina on tutkittu paljon sitä, miten perhe vaikuttaa naisten ja miesten uranäkymiin. Erään ruotsalaisen tutkimuksen (FOLKE JA RICKNE 2018) mukaan esimerkiksi avioerojen toden-

näköisyys kasvaa merkittävästi enemmän naisilla sen jälkeen, kun hänet on valittu politiikan huippupestiin. Samassa tutkimuksessa havaittiin myös, että yksityisellä sektorilla toimitusjohtajaksi nimittämisen ja avioeron välillä on naisilla huomattavasti vahvempi yhteys. Todennäköisyys erota on suurempi pariskunnilla, joissa nainen on käyttänyt suuremman osuuden perhevapaista tai jos nainen nimityksen jälkeen tuo kotitalouteen enemmän tuloja kuin mies. Näyttäisikin siltä, että naisten menestyksen esteenä myös tasa-arvoisessa Pohjolassa on edelleen vanha normi, jonka mukaan naisen paikka on kotityössä ja toissijaisena kotitalouden tulontuojana.

Yllä mainittu ruotsalainen tutkimus ei ole ainoa laatuaan, mikä osoittaa, että naisten urakehitys aiheuttaa enemmän rasisista kotitalouden työnjakoon ja parisuhteeseen kuin miehen yleneminen urallaan. Yhdysvaltalainen tutkimus (BERTRAND ET AL. 2015) viittaa siihen, että naiset saattavat jopa jarrutella uralla etenemistä, jotta heistä ei tule menestyneempiä kuin miehensä. Toisaalta taas on havaittu, että esimerkiksi rahoituslalla ja lakitoimistoissa ylityöntuntien arvostus estää äitejä etenemästä uralla (GOLDIN 2014).

On epäselvää, miten hyvin näitä tuloksia voidaan yleistää Suomeen. Kuitenkin kansainvälisestä tutkimuskirjallisuudesta tiedetään, että politiikkatoimenpiteet, jotka edistäisivät vanhemmuuden tasaisempaa jakamista isien ja äitien välille tai helpottaisivat kotityön ulkoistamista markkinoille, voisivat auttaa myös naisten urakehitystä (esim. CORTES ET AL. 2018).

LOPUKSI

Sukupuolten tasa-arvo on keskeinen yhteiskunnallinen päämäärä. Viime vuosikymmeninä naisten ja miesten keski-

määräiset palkkaerot ovat pienentyneet merkittävästi, ja eri aloilla sekä ammateissa on yhä tasaisemmin molempia sukupuoli. Kuitenkin etenkin tulohuipulla naisten osuus ei ole kasvanut niin nopeasti kuin voitaisiin olettaa heidän parantuneen työmarkkinakiinnittymisensä ja kouluttautumisensa perusteella.

”Suurimmat esteet naisten etenemiseen työuralla liittyvät perheen ja työn yhdistämiseen.”

Joissakin maissa tähän ongelmaan on vastattu asettamalla naiskiintiötä pörssiyritysten hallituksiin. Tutkimustulokset tältä saralta laajalti vielä puuttuvat, mutta ensimmäiset tulokset Norjan naiskiintiöiden vaikutuksista eivät ole rohkaisevia. Naiskiintiöiden asettamisen jälkeisinä vuosina ei ole havaittu, että korkeasti kouluttautuneiden naisten urakehitys olisi parantunut (BERTRAND ET AL. 2018). Sen sijaan on tunnistettu, että suurimmat esteet naisten etenemiseen työuralla liittyvät perheen ja työn

yhdistämiseen. Olisikin syytä pohtia politiikkatoimenpiteitä ja työpaikoilla työn järjestämistä niin, että vanhemuus ei ole esteenä etenemiselle organisaatioissa. ■

Viitteet

- 1 Suomea koskeva analyysi perustuu työpapereihin RAVASKA (2018). Kiitän Palkansaajasäätiötä rahoituksesta.
- 2 Myyntivoittojen jättäminen ulkopuolelle on perusteltua, koska niihin vaikuttavat vuositasolla veropolitiikassa tapahtuneet muutokset ja kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden heilahtelut, eivätkä ne näin edusta pidemmän aikavälin tulojen ja tuloerojen kehitystä. Myyntivoittojen sisällyttäminen tuottaisi aikasarjoihin piikkejä niille vuosille, jolloin kansainvälisillä sijoitusmarkkinoilla ja taloudessa yleisemmin on mennyt erityisen hyvin tai huonosti, kuten esimerkiksi IT-kuplan puhkeamisen aikoihin 2000-luvun alussa tai finanssikiriin alkamisen aikaan vuonna 2008.
- 3 Vuoden 2008 euroissa mitattuna.
- 4 Tilastokeskus määrittää sosioekonominen aseman ammatin, ammattiaseman, työn luonteen ja elämänvaiheen mukaan eri tasoihin. Karkein jaottelu on työtön, työntekijä, alempi toimihenkilö, ylempi toimihenkilö ja yrittäjä.

Kirjallisuus

- ATKINSON, A. & CASARICO, A. & VOITCHOVSKY, S. (2018), Top Incomes and the Gender Divide, *Journal of Economic Inequality*, 16, 225–256.
- BERTRAND, M. & BLACK, S.E. & JENSEN, S. & LLERAS-MUNEY, A. (2018), Breaking the Glass Ceiling? The Effect of Board Quotas on Female Labor Market Outcomes in Norway, *Review of Economic Studies*, advance article, 1–48.
- BERTRAND, M. & KAMENICA, E. & PAN, J. (2015), Gender Identity and Relative Income within Households, *Quarterly Journal of Economics*, 130, 571–614.
- BOSCHINI, A. & GUNNARSSON, K. & ROINE, J. (2017), Women in Top Incomes: Evidence from Sweden 1974–2013, University of Bonn, Institute for the Study of Labor, IZA Discussion Papers 10979.
- CORTÉS, P. & PAN, J. (2018), When Time Binds: Substitutes for Household Production, Returns to Working Long Hours, and the Skilled Gender Wage Gap, *Journal of Labor Economics*, forthcoming.
- FOLKE, O. & RICKNE, J. (2018), All the Single Ladies: Job Promotions and the Durability of Marriage, mimeo.
- FORTIN, N.M. & BELL, B. & BÖHM, M. (2017), Top Earnings Inequality and the Gender Pay Gap: Canada, Sweden, and the United Kingdom, *Labour Economics*, 47, 107–123.
- GOLDIN, C. (2014), A Grand Gender Convergence: Its Last Chapter, *American Economic Review*, 104, 1091–1119.
- PIRTTILÄ, J. & SELIN, H. (2011), Income Shifting within a Dual Income Tax System: Evidence from the Finnish Tax Reform of 1993, *Scandinavian Journal of Economics*, 113, 120–144.
- RAVASKA, T. (2018), Top Incomes and Income Dynamics from a Gender Perspective: Evidence from Finland 1995–2012, Palkansaajien tutkimuslaitoksen työpapereita 321.
- RIIHELÄ, M. & SULLSTRÖM, R. & TUOMALA, M. (2015), Veropolitiikka huipputulojen ja -varallisuuden taustalla – Onko Pikettyn kuvaama kehitys nähtävissä Suomessa? Teoksessa Taimio, H. (toim.): Hyvinvointivaltio 2010-luvulla – mitä kello on lyönyt?, Palkansaajien tutkimuslaitos, Raportteja 30, 144–169.
- RIIHELÄ, M. & SULLSTRÖM, R. & TUOMALA, M. (2017), Varallisuus ja varallisuuserot Suomessa, *Talous & Yhteiskunta*, 45:2, 38–46